

Número 85
juny de 2007

BUTLLETÍ DE L'ESCOLA

El sagrer

L'aperitiu... 2

Qui és?... 3

La sisena hora ja és un fet... 4

La sisena hora.
Una mesura
controvertida... 5

Reagrupament. Fem
balanç... 5

L'entrevista... 6

Consell Escolar... 8

L'APA informa... 8

Setmana Esportiva... 9

Escola de Pares... 9

L'aigua: un recurs
escàs... 10

Enquesta:
el cinema... 10

Els Pingüins i els
Dofins gaudeixen
amb la poesia... 11

Agraïment... 12

Pop up... 11

Racó poètic... 12

Sabeu què?... 13

Entreteniments... 15

Coberta: Els nens de primer a plàstica, guiats per la Roser Caritx, van resseguir la pròpia mà per crear guants màgics tot descobrint els retoladors metal·litzats.

Equip de redacció

Esther Prat, Ignasi Hosta, Maria Tortajada, Xavier Aguiló, Victòria Morell, Assumpta Capellades, Conxita Güell, Lola Bienvido, Eva Carrasco, Xavier Timoneda, Óscar Barón, Jordi Pijoan, José Luis Pérez (Jolupe), Àngels Bosch, Albert Lecina i Joan Veny. Els articles publicats reflecteixen l'opinió dels autors. Els escrits que no van signats són responsabilitat de l'equip de redacció del Butlletí.

Dissenyat i maquetat a Sant Andreu per Aguiló Gràfic

Publicat a la Sagrera, juny de 2007.

Col·legi públic
"EL SAGRER"

c/Costa Rica, 26
Telèfon 93 351 60 45
Fax 93 408 46 87, 08027 Barcelona
a8045057@xtec.cat
www.xtec.cat/ceip-elsagrera/

Emoció, expressió, creativitat... ÉS L'ART!!

L'art és tan antic com la humanitat. És el llenguatge dels colors, de les textures, dels volums, de les imatges i els espais. Si podem estudiar les civilitzacions que ens han precedit és, en part, gràcies al patrimoni artístic que ens han llegat. És un llenguatge universal, interpretable des de qualsevol racó del món però que, quan ens el sentim nostre, ens arrela i ens aporta identitat.

És una educació que parteix dels sentits per retornar als sentits.

Tal com passa amb tots els llenguatges, cal aprendre'l perquè tingui valor comunicatiu, i per això és necessària

l'educació artística. Saber identificar, apreciar, valorar i estimar l'art que ens envolta aporta un enriquiment quantitatiu i qualitatiu de les sensacions, el plaer estètic i el desenvolupament de la sensibilitat. D'altra banda, l'expressió artística requereix el coneixement dels materials i les eines, així com desenvolupar habilitats per tenir recursos tècnics per tal de percebre, sentir, manipular, descobrir, expressar i expressar-se.

És una educació que parteix dels sentits per retornar als sentits.

Educar artísticament ens permet obrir les portes a la imaginació i la creativitat, trobant possibilitats noves a les mateixes coses mitjançant l'observació atenta, la indagació i la transgressió, fugint de la repetició i la rutina i donant valor a l'autoria de l'aprenent.

El llenguatge visual també ens connecta amb la multiculturalitat i la diversitat, atès que una mateixa obra permet diverses mirades. És una oportunitat per relacionar-nos amb els altres, per intercanviar idees amb l'obra d'art com a catalitzador que evoluciona constantment.

l'aperitiu

És una forma de desenvolupament de la intel·ligència. Requereix reflexionar sobre les imatges i els objectes per retenir-los i poder reproduir-los amb actitud creadora.

És una forma de desenvolupament de la intel·ligència.

L'acte de veure i sentir a través de l'art no es desenvolupa només en aules i museus. És un aprenentatge rellevant per a la vida en general. Saber mirar i apreciar la bellesa és el secret per viure amb més plenitud.

Perquè de tot això n'estem molt convençuts, pares i mestres de l'escola hem apostat per l'educació artística com a aspecte important del nostre projecte educatiu, i volem mantenir i ampliar els recursos que ho possibiliten. Ens agradaria que aquests recursos fossin generalitzables a totes les escoles i assumits per l'administració educativa.

El convenciment de la importància de l'educació artística té l'aval d'un estudi de la Unesco en relació amb l'impacte de les arts en l'educació, en el qual una de les conclusions va ser que, en els centres on es desenvolupen metodologies creatives i artístiques per afavorir l'aprenentatge, l'alumnat millora la seva relació amb l'escola, realitza amb major satisfacció els seus aprenentatges i la comunitat té una imatge més positiva de la institució. Per això, interessadament, us convidem sovint a visitar l'escola, perquè tingueu bona imatge de la institució i us meravelleu del potencial transformador dels vostres fills i filles.

ROSER CARITX I SUNTA SOGAS

Qui és?

Hi children, this article is about one teacher of "El Sagrer".

Ah! Perdó, que aquest article és en català!

Parlarem d'una persona no gaire alta, que duu els cabells rinxolats i negres. Té un caràcter molt contrastat: seriosa i alegre.

A aquesta persona li agrada molt anar a la platja i prendre's una cervesa ben fresca i fer classes de balls de saló. També li agrada molt reciclar i no malgastar aigua.

Sabeu? Fa dos anys se'n va anar a l'estranger a ensenyar llengua castellana i a perfeccionar l'anglès.

Una altra informació: va néixer fora de Catalunya, en concret a Salamanca, i és per això que en sap tant, de castellà.

Li agrada molt viatjar; no fa gaire va anar a Cuba i al cap de dues setmanes hi va tornar de tant com li va agradar.

Ara està molt contenta perquè al Sagrer té una aula per a la seva assignatura. I si no sabeu qui és, us donem una última pista: la gent, aquí a l'escola, la coneix per un altre nom, Miss...

Si l'heu endevinat, ja la podeu convidar a ballar.

PAU VELASCO, ALBERT LECINA,
ROGER MATA, ENRIC GIMÉNEZ

La sisena hora ja és un fet

Ens hi hem hagut d'adaptar de bon grat en algunes qüestions, en d'altres tothom hi té coses a dir... I els nois i noies del Cicle Superior, què en pensen? Els hem passat una enquesta en què havien de valorar les activitats, fer propostes de millora i també explicar quina incidència havia tingut per a cadascú la sisena hora.

En general totes les activitats que hem implantat són ben acollides i hi ha molts suggeriments per ampliar-les. Anotem algunes opinions:

Biblioteca:

- "M'agrada molt"
- "Està molt bé"
- "...i així pots avançar en la lectura"
- "...tenim una estona per llegir i perquè ens expliquin contes...", "...és una hora molt tranquil·la"
- "Bona elecció, així tinc temps per llegir i per ampliar la meva enciclopèdia cerebral"
- "...d'aquesta manera no et despistes i penses a canviar el llibre"
- "...desconnectes de la feina, llegeixes i et relaxes"

Tallers:

Aquesta proposta ha estat una mica l'estrella, perquè sempre és ben valorada.

- "Hem après, hem fet coses noves i divertides"
- "Són molt divertits i t'ajuden a aprendre"
- "Fantàstic"
- "Pel que veig, tothom s'ho passa molt bé, i jo també!"
- "Han estat molt bé, però els grups podrien estar millor"

- "És el millor de la sisena hora"
- "Bé l'organització! Cada quatre setmanes, un taller diferent"
- "Un bon sistema per conèixer els nois de 5è"

Desdoblament d'Anglès:

- "...et diverteixes amb jocs en anglès i t'ho passes bé"
- "...podem treballar en grup petit i estem millor"
- "...i a més si fem grups reduïts les mestres no estan tan atabalades, he, he!"
- "...podem aprendre amb tranquil·litat i silenci"
- "...treballant en grups reduïts aprenem més"

Tutoria/Estudi:

- "...tenim una estona per fer deures i parlar amb la mestra"
- "... i hem pogut estudiar abans d'una prova, fer preguntes..."
- "És una estona que et serveix per fer feina, si l'aprofites bé"
- "Va molt bé perquè avances feina. Hauria de ser més llarga"

A Música i Educació Física s'ha allargat l'horari per poder treballar millor la Cantània a 5è i el teatre a 6è. Estan contents amb el nou horari.

I ara us expliquen quina incidència ha tingut l'ampliació de l'horari escolar. Hi ha nois ben explícits:

- "Tenim més estona per treballar, però no tanta per jugar"
- "Tenim poc temps per jugar a migdia"
- "Ens ha quedat poca estona per dinar per als qui mengem lentament, i als qui ho fan de pressa, els ha quedat poca estona de pati"

Epl!, també n'hi ha una bona colleta que ho valoren positivament:

- "Així tenim més temps per fer les classes i aprendre"
- "Veient les activitats que fem a canvi de la sisena hora, crec que surt a compte"
- "Podem aprendre coses noves"

I com que els vam demanar propostes de millora, ens han fet una llarga llista que ens serà de molta utilitat per planificar el proper curs.

MESTRES DEL CICLE SUPERIOR

La sisena hora. Reagrupament.

Una mesura controvertida Fem balanç

Per a la majoria d'escoles de Catalunya, la imposició de la sisena hora a Primària ha estat, segurament, el tret característic més important d'aquest curs escolar que ja s'acaba. Per això, des de l'escola, volem fer-ne algunes primeres valoracions.

Al Sagrer, aquesta hora diària més, ens ha possibilitat alternar activitats intel·lectuals amb les que es basen més en la capacitat artística, creativa, d'experimentació, d'interacció entre alumnes de diferents edats i tutoria. En són exemple els tallers i la biblioteca a Cicle Superior, els desdoblaments d'anglès a tots els cicles de Primària, la piscina a Cicle Inicial en horari lectiu, l'educació visual i plàstica a Cicle Inicial i Mitjà...

Un altre aspecte que celebrem és la incorporació de mestres joves al projecte d'escola que ha comportat aquesta mesura.

Si bé ens semblava que l'allargament de l'horari lectiu ens permetria fer la feina amb més tranquil·litat, la veritat és que la sensació que tenim és de fatiga. La complexitat que ha generat l'augment de professionals ateses les necessitats de coordinació, i la menor coincidència entre mestres de Parvulari i Primària a l'hora de fer reunions i entre els mateixos mestres d'un cicle de Primària, ens produeixen la sensació de tenir pocs espais per comunicar-nos i reflexionar plegats. Les reunions queden escapçades, quan entrem en matèria ja és hora de plegar i la formació que abans fèiem a migdia, l'hem de fer a la tarda, a partir de 2/4 de 6.

L'aspecte que més lamentem és la incidència que ha tingut en l'espai migdia. Haver de comprimir en dues hores el que al menjador de Primària es feia en tres, ha suposat anar canviant l'organització per no reduir la qualitat del servei mantenint els hàbits d'autonomia i salut així com la necessitat d'esbarjo i descans en un clima tranquil. Si bé amb els canvis s'ha experimentat una notable millora, els professionals d'aquest servei no poden continuar en aquesta situació de tensió constant per no "perdre" temps.

També trobem a faltar les activitats extraescolars del migdia, que permetien que es triessin optativament segons els interessos i necessitats de cada nen i nena i que el menjador no fos tan ple.

D'altra banda, molts monitors han vist reduït el seu horari i, en conseqüència, el sou i la valoració professional.

Ens agradaria creure que els aspectes viscuts com a negatius són producte, en part, de la precipitació amb què s'ha implantat la mesura i de la novetat i que, amb el temps i amb paciència, anirem trobant la manera d'optimitzar-la.

Com recordareu, a l'inici del curs passat, en totes les reunions de pares vam informar de la decisió del claustre de mestres de redistribuir els grups-classe dues vegades al llarg del seu pas per l'escola: a final de Parvulari i a final de tercer. Tant en les reunions com en les entrevistes i en diferents articles del Butlletí us vam anant explicant el camí fet fins a prendre aquesta decisió tot argumentant per què creïem que podia ser bo per als nens i les nenes.

Arriba el moment de fer balanç. Totes les mestres que han intervingut en els grups i, sobretot, les tutores de primer i quart, ho valoren positivament i opinen que:

- La barreja de grups dóna un ventall més ampli de relacions.

- S'han desfet relacions que no eren prou satisfactòries. I n'han sorgit de noves.

- Els nens i les nenes descobreixen companys nous amb les mateixes afinitats.

- En les activitats que fan conjuntament es creen més complicitats i més comunicació. Es tenen més en compte..

- Alguns nens i nenes han millorat la seva autoestima. A l'inici de curs tenen l'oportunitat de canviar de rol.

- Ara, a l'escola, en qualsevol activitat, les relacions de les dues classes són òptimes. Podem parlar d'un grup de cinquanta nens i nenes amb molta més estimació col·lectiva.

- Tots junts formen un grup molt unit. Les interrelacions són fortes i variades.

- Les colònies i el teatre ha estat un bon moment per corroborar-ho.

Ara, a final de curs, els nens i nenes de quart destaquen majoritàriament els valors positius de l'experiència, tot i que no hi falten algunes insatisfaccions..

- "M'ha agradat, he descobert noves persones i nous companys."

- "Els primers dies de classe em feia molta vergonya."

- "Ens ho passem bé amb gent diferent".

- "Estic bé, però he perdut amigues."

- "No hem perdut amigues, les trobem al pati."

- "Amb alguns ens hem distanciat, però ara a les colònies ens hem retrobat."

- "Al començament em va costar, he perdut algun amic, però n'he trobat d'altres."

- "Jo ho tornaria a fer això de barrejar grups."

- "Va bé canviar per conèixer nova gent."

- "A vegades trobo a faltar els altres companys"

- "Amb aquest grup m'hi trobo millor."

- "Ara estic bé però no m'ha agradat."

A partir d'aquestes dades pensem que serà bo de donar-hi continuïtat tot i revisar, i si cal modificar, algun aspecte del procés seguit en aquesta primera experiència.

EQUIP DIRECTIU

MESTRES DE 1R I DE 4T

l'entrevista

Parlem amb... Dues mares de l'escola

En el darrer butlletí d'aquest curs hem volgut parlar amb l'Anna Cercós i l'Anna Esteve, que tenen en comú el fet de ser mares de dues nenes sordes de la nostra escola, la Jana de P3 i la Gemma de 3r.

Cada dia veiem els companys dels nostres fills i filles que són sords i que van a les seves classes, però sovint no som conscients de la problemàtica que això comporta i dels entrebancs amb què ells i els seus pares es troben diàriament. Per conèixer una mica més aquestes famílies la revista del Sagrer els va demanar si volien ser les protagonistes de la nostra entrevista.

Com que els nois de sisè eren de colònies i els de cinquè també havien sortit, la planta de Cicle Superior ens va servir d'escenari. Prèviament, a l'entrada de l'escola, ja vaig veure que es coneixien, o sigui, que de les presentacions i de la primera pregunta calia passar de llarg.

Sí, ens coneixem de l'escola, i d'una reunió del CREDA (Centre de Recursos Educatius per a Deficients Auditius), em deien mentre anaven intercanviant informació sobre els problemes que els presentaven els aparells que utilitzen les seves filles. I jo intentava començar a captar informació al vol.

El que estaria bé, deien totes dues, seria que els pares de nens i nenes sords de l'escola ens coneguéssim més, que de tant en tant ens trobéssim. Sí que va haver-hi una reunió de pares del Sagrer al CREDA, però no hi érem tots. Això de fer-se amb la gent va en relació amb el caràcter, la professió, els horaris, i el nivell en què estan els fills. A la sortida de l'escola et fas amb els del teu nivell i ja està. Estaria bé per intercanviar informació, experiències...

Des d'on veniu a l'escola?

Nosaltres de Sant Andreu, va dir la mare de la Gemma. Nosaltres no tenim tanta sort, venim de Gràcia, va dir la de la Jana.

Com funciona la tria de centre en el vostre cas?

Doncs a Barcelona hi ha poques escoles integradores de nens sords amb la modalitat oralista: Tàber, Auró, El Sagrer. També

pots escollir qualsevol escola pública o concertada que et toqui per zona, però sense la seguretat que la teva filla serà atesa amb el bagatge adquirit a través de tots els nens sords que han passat abans per aquests col·legis.

D'altra banda, però, hi ha el que comentàvem abans de trobar-se a la sortida de l'escola. Anar a una escola integradora com El Sagrer vol dir que, com que no és al nostre barri, hem de marxar gairebé tan bon punt sortim. Vol dir que els amics de les nostres filles són els nens i les nenes de l'escola, i que al barri no coneixen altres nens. Per tot això, entre altres coses, els costa més fer amics.

Abans de triar escola tot això no ho saps. A la fi, els nens són els que s'han d'adaptar, i amb ells, tota la família.

El reagrupament (agrupar els nens sords en unes escoles concretes) va bé perquè la logopeda ja és al centre i no ha de voltar per diversos col·legis i els mestres, com ja hem dit, és més possible que tinguin experiència. De tota manera (afegeixen totes dues d'acord), els mestres s'haurien d'anar formant periòdicament en relació amb aquest tema, posant-se al dia.

Com us hi trobeu, a l'escola? I les vostres filles?

Ens hi trobem molt bé, diuen tant l'una com l'altra. A les vacances les nenes troben a faltar els seus amics, diu la mare de la Gemma, i quan els troba pel carrer se n'alegra molt. Sí, la Jana també hi està a gust.

Valorem molt que l'escola hagi optat per atendre aquests nens i nenes. L'intercanvi

amb les mestres és molt important, i jo sempre les he trobades quan les he necessitat, diu la mare de la Gemma, que fa més temps que és al Sagrer. Al principi em feia patir molt no saber què estava treballant la meua filla a classe i per això volia tenir molt diàleg amb les mestres. El dia que la Gemma va sortir de l'escola i va ser capaç d'explicar-me què havia fet a l'escola em vaig sentir molt satisfeta, molt alleujada.

Quins suports teniu d'especialistes dins i fora de l'escola?

A l'escola hi tenim la logopeda del CREDA, que els atén fora de la classe, individualment o en petit grup. S'ha anat cap enrere, perquè abans tenien més hores de logopèdia i aquestes podien entrar a l'aula. Això tenia una part bona, perquè els ajudava a seguir més el que es feia a la classe però, d'altra banda, potser tendien a repenjar-s'hi massa. Quan comencen l'escolaritat l'important és que parlin. Més endavant hi ha els continguts que cal anar adquirint i aquí la cosa es complica, i per això sí que anava bé que fossin dins de l'aula amb ells. Ens facilitava les coses a tots. Però ara tenim també la MALL (Mestra en Audició i Llenguatge), que fa aquest suport dins l'aula.

Tenim també l'ACAPPS (Associació Catalana per a la Promoció de les Persones Sordes), que fa jornades, reunions, té una comissió de pares, i també edita una revista. Funciona, però no es pot ser a tot arreu.

En general, i sobretot al principi, et trobes molt desprotegit. Les administracions no es defineixen i entre elles sovint no es posen gaire d'acord. Ets tu qui acabes decidint què penses que serà el millor per a la teva filla perquè, fàcilment, el CREDA i els metges poden no estar d'acord en la manera de procedir: implant si o no, quan, etc. Potser estaria bé reunir totes les parts i així les famílies se sentirien més segures i acompanyades. La veritat és que això no està gens ben resolt.

Quines mancances hi ha per part de les institucions?

Jo hi veig moltes mancances. Per començar, ni a Catalunya ni en altres comunitats autònomes les proves de valoració de l'audició en néixer són obligatòries, i això és un problema, ja que encara que sembli estrany no es detecta fàcilment la sordesa

si no hi ha cap cas previ a la família. Hi ha un dia que comences a veure coses que t'hi fan pensar, la crides i no es gira, el mòbil que hi ha penjat al damunt del bressol l'atabala, balbujeja però no comença a dir paraules, i llavors, quan te n'adones, ja s'ha perdut un temps molt important. Podrien començar per aquí.

Després hi ha tot el tema de les despeses. Per exemple, de l'audiòfon, la Seguretat Social te'n paga la meitat, i quan acaba la garantia les reparacions i els components ja corren de part teva. Les piles, els cables dels implants, que sovint es fan malbé, tot són coses que cal anar pagant. És un material que aquesta gent necessita per viure i que no està tot cobert. Hi ha unes ajudes (PUA) de la Seguretat Social, però s'ha de tenir un nivell d'ingressos molt i molt baix.

Tot el que les famílies amb nens sords fem fora de l'escola, com l'estimulació precoç, la logopèdia o qualsevol altra ajuda que pugui ser necessària perquè aquests nens i nenes tirin endavant, és de caràcter privat. I és que el nen sord quan surt de l'escola no existeix. És així de cru.

Expliqueu una mica com funciona això dels implants. Funciona amb tothom? Per què audiòfons o implant?

No tots els nens i nenes sords tenen el mateix nivell de sordesa i d'això, entre altres coses, depèn que et recomanin un aparell o un altre. Els implants coclears es posen, o potser cal dir que es posaven, a nens amb sordeses profundes, i els audiòfons a persones amb dèficits auditius menors, amb restes auditives que els permeten que aquest aparell (que funciona com un amplificador) sigui suficient. Al principi la Gemma portava un audiòfon analògic, després el va portar digital i finalment porta un audiòfon en una orel·la i un implant en l'altra, perquè ha anat perdent audició.

L'implant és un aparell elèctric amb 24 electrodos que estimulen el nervi auditiu, al cervell. El cable s'implanta directament a la còclea, i si hi ha sort i tot funciona, al cap d'un any se'n comencen a veure els resultats, perquè tampoc no és màgic.

El CREDA abans era bastant reticent a posar implants, però actualment la tendència ha canviat força i cada cop se n'implanten més. En aquest sentit hi ha hagut un canvi.

Estem parlant tota l'estona de nens sords oralistes, però també hi ha el camí del llenguatge dels signes. És un camí que has de decidir tu sol, perquè des del CREDA, quan entres en aquest món, no et recomanen una cosa o l'altra. És una qüestió personal. Els oralistes pensem que aquests nens són sords però no muts, i val la pena que puguin fer servir la parla. Escollir el llenguatge dels signes, com us podeu imaginar, també voldria dir una limitació de les seves relacions amb les altres persones que coneguessin aquest llenguatge, i el trasbals i la necessitat d'adaptació familiar serien més grans.

Hi ha un bon acolliment dels nens sords per part dels seus companys i companyes?

Sí, penso que sí. En el nostre cas sempre ha estat una més de la classe. Els seus companys saben com hi han de parlar i la relació ha estat bona, diu la mare de la Gemma. Amb la Jana de moment també va bé, diu la seva mare. I totes dues comenten amb una mica de neguit el moment en què les dues classes del seu curs s'hagin de barrejar. Depèn una mica del nen o nena, val a dir. En el nostre cas els problemes ens els trobem més aviat quan sortim de l'escola, i no tant amb nens com amb la gent adulta. Però ens en sortim força bé. També veiem que tendeixen a relacionar-se bastant entre ells, perquè els resulta més fàcil comunicar-se. Són nens i nenes que de petits sempre han tingut un adult al costat i de vegades en depenen massa, en contra de la seva autonomia i en contra d'obrir-se més a altres nens i nenes.

Com veieu el pas a l'ESO?

De moment una mica lluny, responen gairebé a l'unison. Primer em sembla que ens haurem de preocupar, per exemple, per l'anglès. Com podran, les nostres filles, fer classe de qualsevol matèria en anglès, si amb prou feines dominen el català? Anirem de mica en mica, i quan ens hi trobem ja veurem que caldrà fer.

Quin increment de dedicació heu d'oferir com a mares/pares?

Són totes les hores. Si als fills que no són sords s'hi dedica tant de temps, doncs als nens que ho són, imagineu-vos el que vol dir. Tot ho fas en relació amb això, que treguin suc de tot el que viuen, de tot el que veuen. Parlar del que fem juntes, fer jocs al cotxe per reforçar un determinat aspecte, escoltar sempre el que et diuen. A una nena sorda mai no li pots dir que calli...

Us ha canviat com a persones el fet de tenir una filla sorda?

Sí que et canvia. Emocionalment no t'ha vies plantejat que podries tenir una nena

sorda, i quan t'hi trobes has de tirar endavant, diu la mare de la Jana. L'esforç és considerable, el teu oci personal desapareix, i la dedicació cap a tu mateixa, no t'adones ni com, va invariable, i la cosa es redueix bastant a feina i família. Però ho fas, i a més a més de gust, perquè és el que has de fer.

Jo vaig tenir sort, diu la mare de la Gemma, i en un moment donat vaig poder reduir la jornada laboral. Hi ha força mares que acaben deixant la feina, i a les criatures els va molt bé, però això no sempre pot ser. A casa va arribar un moment que vam dir prou i jo, personalment, em vaig agafar un any sabàtic, i és que al principi l'esforç va ser molt gran.

D'altra banda (totes dues d'acord), això es tradueix en un lligam molt gran. El vincle que es crea ve d'una relació molt intensa que ho compensa. Cal veure, però (coincideixen de nou), com evoluciona amb els anys aquesta relació, en l'adolescència per exemple.

Mira, diu la mare de la Jana, jo per exemple era una persona més aviat callada, i ara sovint em quedo afònica de tant que haig de parlar. Tot s'ha de dir amb l'afany que cada dia parlin més i millor. La meua sort, diu la mare de la Gemma, és que jo ja era molt xerriera...

Hi ha un altre aspecte del qual cal parlar, afegeix la mare de la Gemma, i és quan hi ha un germà. La Gemma té un germà que no és sord, és més gran que ella i no va al Sagrer. Ell ja anava a una altra escola i hi tenia els seus amics i a nosaltres ja ens estava bé. Vam optar per deixar-lo allà, per ell, però no va ser tan senzill: Per què la seva germana no anava a la seva escola com els germans dels seus amics? I si després hi afegim les hores dedicades a l'altra, el volum auditiu, que a casa puja considerablement, la necessitat de canviar de cau per trobar-ne un on atenguin la nena com volem, la família que de vegades els costa entendre-ho tot plegat... En fi, és difícil, però la qüestió és que ara ells dos s'estimen molt i tirem endavant plegats.

Què us agrada fer amb les vostres filles?

De tot... Parlar de les seves coses, estar amb elles, aprendre juntes i ser a prop el primer dia que són capaces d'inventar-se un conte o d'explicar el que els passa...

I ho vam deixar aquí. Ben segur que hi ha aspectes que han quedat pendents i famílies que potser no se sentiran representades per aquesta conversa, però parlar amb tot el col·lectiu era complicat i aquesta entrevista no pretén representar tothom. Només és això, una conversa amb dues mares de l'escola.

Doncs, com sempre, moltes gràcies a totes dues.

MARIA TORTAJADA

Consell Escolar

En el Consell Escolar del dia 11 d'abril de 2007 es va presentar i aprovar el balanç econòmic de l'any 2006.

Els aspectes que es van comentar foren els següents:

- Es va fer esment dels diners que ens pertocuen com a escola que participa en quatre projectes diferents (biblioteca.edu, projecte de llengua estrangera, socialització de llibres, Agenda 21). Atès que són projectes per a tres anys, el romanent per a l'any 2007 és positiu.
- S'explicà, també, l'aportació que fa l'APA de l'escola per a diversos conceptes.
- S'observà que les partides en què hi ha més despesa continuen sent les de material d'oficina, material inventariable i material didàctic fungible.

A continuació es va presentar el pressupost per a l'any 2007.

Festa de Sant Jordi (dances)

S'aprovà convidar els pares de sisè a la ballada de dances de la tarda de Sant Jordi.

Renovació de la Junta de l'APA

S'informà dels candidats a la renovació dels càrrecs de la Junta de l'APA (vegeu la crònica de l'assemblea de l'APA).

A l'inici del Consell del dia 21 de maig es presentà en **Carles Garcia com a candidat a president de l'APA.**

En aquest Consell es va aprovar per unanimitat la planificació del Projecte per a l'Autonomia del Centre que l'escola ha elaborat al llarg dels dos últims trimestres i que consta d'un mapa estratègic i una sol·licitud de marges d'autonomia per a tres anys.

Entrevista amb el responsable de Construccions Escolars

En el passat Consell s'acordà demanar una entrevista amb el Sr. Javier Sánchez, cap de construccions escolars de l'IMEB. Se li va presentar el projecte del pati, però no se'ns va aclarir la data d'inici d'obres.

En la mateixa entrevista es va tornar a fer la demanda de fer obres al men-

jador per tal d'ampliar-lo, utilitzant la derrama que tenim per al pati.

La Luisa, coordinadora del menjador, apunta la necessitat de buscar una mesura transitòria si les obres no es realitzen a l'inici de curs.

A continuació es mostrà als membres del Consell el projecte de remodelació del pati.

S'aprovà el calendari per al curs vinent

L'horari per al curs vinent serà el mateix que aquest curs:

El curs s'iniciarà el 12 de setembre de 2007 i finalitzarà el 19 de juny de 2008.

Es demana fer jornada continuada el dia 22 de desembre i del 2 de juny al 19 de juny.

Els dies de lliure disposició seran el 2 de novembre i el 7 de desembre de 2007 i el 2 de maig de 2008.

Informació sobre la preinscripció

Hi ha hagut 68 sol·licituds per a les 50 places de P3 que l'escola ofereix. No s'han presentat reclamacions.

Neteja casals d'estiu (juny, juliol, setembre)

S'informà que s'ha enviat una carta al gerent del districte (com cada any) per tal de demanar que la neteja de casals no vagi en detriment de la neteja a fons que s'hauria de fer a l'escola.

Colònies de Cicle Inicial

S'explicà als membres del Consell Escolar que els alumnes de Cicle Inicial van haver de tornar perquè Salut de tancar la casa perquè uns 70 nens i nenes de grups anteriors van tenir salmonel·losi. Es va comentar que als nostres alumnes, sortosament, no els va afectar.

El Consell Escolar s'acomiadà de la presidenta de l'APA, l'Helena Caro, tot agraïnt la seva implicació i el seu saber fer amb paciència i bon humor.

L'APA informa

L'Assemblea General Ordinària de l'APA CEIP EL SAGRER, realitzada el passat dijous 31 de maig de 2007, va aprovar per unanimitat la proposta presentada de renovació de càrrecs de la Junta Directiva de l'APA, els quals van quedar ocupats pels pares que tot seguit s'especifiquen:

- President
Carles Garcia, pare de 5è i 1r
- Vicepresident
Manel Soengas, pare de 3r
- Tresorer
Josep Lluís Roca, pare de 5è, 3r i P4
- Secretària
Montse Coronas, mare de 3r
- Vocal Com. Econòmica i Administrativa
Andreu Pintó, pare de P4
- Vocal Com. d'Espai Migdia
Ma Jesús López, mare de 6è i 3r
- Vocal Com. d'Activitats Esportives i Extraescolars
Cristina Garcia, mare de 6è i 3r
- Vocal Com. dels Casals d'Estiu
Mònica Cugat, mare de 1r
- Vocal Com. del Butlletí de l'escola
Josep Lluís Pérez, pare de 1r
- Vocal Com. de Relacions Externes
Xavier Mellinas, pare de P4
- Vocal Com. d'Activitats Socis/es
Montse Garcia, mare de 2n i de 4t
- Vocal Com. de Festes
Montse Alemany, mare de 3r
- Vocal Com. de Recursos Didàctics
Elisenda Benedí, mare de P4
- Vocal Com. del Web de l'APA
Xavier Cabañero, pare de 4t
- Vocal Com. de Servei Matí
Anna Cordoní, mare de P5
- Vocal Com. Escola de Mares i Pares
Marta Garcia, mare de 1r

Des de la nova Junta Directiva de l'APA EL SAGRER només us podem dir que continuarem treballant pel bé de l'escola i que la nostra voluntat és intentar fer-ho tan bé com els nostres predecessors.

EQUIP DIRECTIU

Setmana Esportiva

Enguany ja hem arribat a la vint-i-dosena edició de la Setmana Esportiva. Com cada any, l'escola s'ha omplert de grans i petits amb ganes de passar una bona estona. L'entusiasme ha estat present en totes les activitats: bàsquet 3x3, jocs per als més petits, paraques, bàdminton, cordes, l'olimpiada atlètica, la cursa... Cal destacar l'èxit dels inflables que es van posar el dijous, gràcies a les gestions d'en Jordi, el nostre estimat coordinador, i que van ser sense cap dubte un dels grans èxits de la Setmana.

Una de les novetats d'aquesta Setmana Esportiva ha estat la incorporació del festival de final de curs de les activitats de dansa jazz, patinatge i malabars.

Va ser totalment gratificant veure la quantitat de gent que omplia el pati i gaudia del gran espectacle que ens van oferir les criatures i on es veia reflectida la feina ben feta. I quin millor regal per acabar la Setmana!

Malgrat tot, la participació dels pares i les mares en les activitats esportives organitzades a la nit ha estat molt baixa. Des de la Comissió els volem animar a participar-hi, a passar una bona estona descarregant l'adrenalina acumulada durant tot el dia i, sobretot, a riure sense parar.

Us esperem a tots, grans i petits, el curs vinent, per fer possible una altra Setmana Esportiva.

COMISSIÓ D'INICIACIÓ ESPORTIVA

ESCOLA DE PARES

LES NOSTRES XERRADES

El passat dimecres 16 de maig, fent la competència al futbol (final de la UEFA Sevilla-Espanyol), va tenir lloc la darrera xerrada d'aquest curs: *Com viuen els nens el procés d'envelliment dels avis?* Abans de fer-vos-en cinc cèntims, volem agrair la seva assistència als pocs pares, mares, avis i àvies que van venir, i més tenint en compte que molts tenien les criatures de colònies!

La Neus Calleja va fer una xerrada molt interessant a partir de la realitat quotidiana de moltes famílies que han de tenir cura dels seus membres més grans. Va parlar d'aspectes tan importants com ara aquests: què implica fer-se gran; les conseqüències que té en la dinàmica familiar; la necessitat de reorganitzar la vida familiar, social i laboral; com podem ajudar els nostres fills i filles a viure el millor possible aquesta situació; el tema vital de tenir cura d'un mateix i els signes d'alerta en el cuidador/a; posar límits a les demandes dels avis i àvies dependents... Després de l'explicació es va obrir

el torn de dubtes i preguntes, i com que érem poquets vam poder aprofitar i treure molt de suc als suggeriments i aclariments de la Neus.

A la web de l'escola en podeu trobar un resum més extens, però des de la Comissió de l'Escola de Pares i Mares volem aprofitar aquest espai del Butlletí per fer-vos arribar una reflexió. Les xerrades que preparem són Nostres, així, en majúscula, és a dir, no dels membres de la Comissió, sinó de tots els pares i mares de l'escola (i també de la resta de la comunitat educativa, és clar!). Ja fa alguns cursos que observem una baixa participació i ens agradaria que ens féssiu arribar els vostres suggeriments per poder-ho remeiar; estem començant a preparar el curs vinent i estem oberts a la proposta de temes, ponents...

No volem acomiadar el curs sense donar el nostre agraïment al grup de fidels que senten les xerrades com a seves i sempre ens premien amb la seva assistència. Gràcies i fins al proper curs!!!

COMISSIÓ DE L'ESCOLA DE PARES I MARES

L'aigua: un recurs escàs

- Sabíeu que, si tinguéssiu una dutxa economitzadora, al cap del mes podríeu estalviar més de 1.200 litres d'aigua respecte d'una dutxa normal?
- Sabíeu que, pel simple gest de tancar l'aixeta quan us ensaboneu, podríeu estalviar més de 3 litres d'aigua?
- Sabíeu que, si evitéssiu el degoteig de les aixetes, en podríeu estalviar fins a 30 litres diaris?

Els de 6è hem anat a la planta potabilitzadora de Sant Joan Despí i ens hem adonat de la importància d'estalviar l'aigua, de quin és el seu estat actual i de com se n'ha de tenir cura, perquè de tota l'aigua del planeta, el 97% és aigua salada i només el 3% és dolça. Sí, sí, la que fem servir per rentar els plats, beure, regar les plantes, dutxar-nos..., però d'aquest 3% només un 0,03% representa l'aigua del riu, ja que l'altra part és congelada als casquets polars, o bé és tan subterrània que és molt difícil d'aconseguir.

I perquè arribi a casa nostra ha de passar un complicat procés de potabilització. Us heu parat a pensar què hi ha darrere la simple acció d'obrir l'aixeta?

La potabilització és un procés en què es tracta l'aigua perquè pugui arribar a les cases. Té quatre etapes: el pretractament, la clarificació, l'alfinatge i la desinfecció final.

En el pretractament s'agafa l'aigua del riu, es neteja d'herbes i pedres i es desinfecta per primera vegada. En la clarificació se n'extreuen les partícules més fines, i en l'alfinatge es controlen el gust, el color i l'olor. I en la desinfecció final s'hi torna a afegir clor perquè de camí fins a les cases no hi tornin a aparèixer microorganismes o gèrmens.

A part d'ensenyar-nos el procés del tractament de l'aigua, també ens van aclarir coses de l'aigua en situacions domèstiques. Per exemple, per fer-nos una dutxa d'uns deu minuts es fan servir 200 litres d'aigua, o si llençem un litre d'oli per la pica estem contaminant 1.000 litres d'aigua.

També ens van ensenyar noves tecnologies per reduir-ne el consum. Per exemple, hi ha una dutxa que dispara menys aigua però barrejada amb aire comprimit, és a dir, a pressió, i fa la mateixa sensació de mullat que una dutxa normal. O també, una cosa que alguns ja coneixeu: que al botó de la cadena del vàter hi hagi dos pulsadors, un de més gros, que deixa anar 6 litres d'aigua, i un altre de més petit, que en deixa anar 3. Ara, a les cases més modernes, construeixen sota la dutxa un petit dipòsit que connectat amb una canonada arriba fins al vàter. I tota l'aigua que es gasta a la dutxa es reaprofita.

Doncs bé, si mai no havíeu pensat a reduir la despesa d'aigua ara no teniu excusa, perquè ja sabeu com fer-ho. Cada persona de l'àrea de Barcelona gasta una mitjana de 250 litres d'aigua cada dia només per a ús familiar.

JOAN-ALEIX MATA RIBES
MARC MORENO NADAL

Enquesta: El cinema

Aquest dies els de sisè hem estat estudiant el cinema i per això hem fet aquesta enquesta a tota la escola. I ara us volem ensenyar fins on han arribat les nostres conclusions. Tenim unes dades que demostren quines pel·lícules els han agradat a tots els nens del Sagrer.

Les pel·lícules més destacades són les següents:

En primer lloc la trilogia* de l'*Spiderman*, que els ha agradat a la majoria dels nens de l'escola amb una puntuació de 38 punts en total.

(*Vol dir totes tres pel·lícules de l'*Spiderman*.)

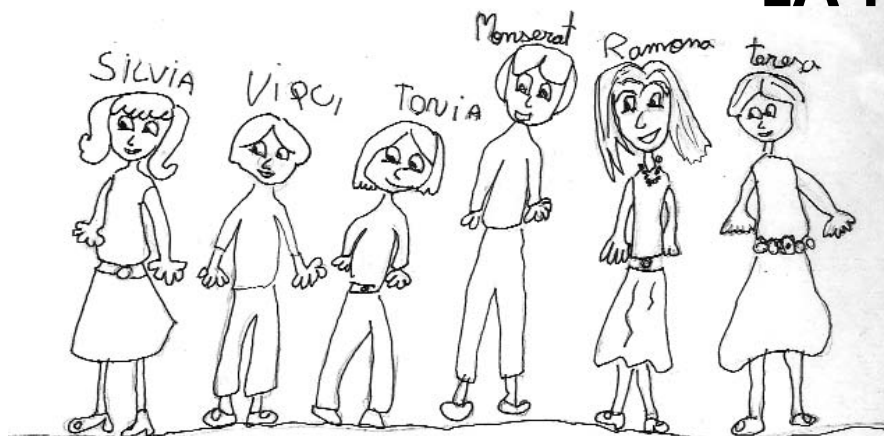
En segon lloc *Happy feet*, que han triat més els petits que els grans, que ha tingut 27 punts.

En tercer lloc *Pirates del Carib*, que han preferit, majoritàriament, els del Cicle Mitjà i Superior, que ha tingut 18 punts.

En quarta posició ha quedat *Cars*, amb 17 vots, la majoria dels quals han vingut dels més menuts del Sagrer.

La varietat de pel·lícules que ha dit tothom ha estat immensa, ja que hi ha hagut per unes 60 o 70 opinions. Sí que són llestos, els del Sagrer!

ELS PINGÜINS I ELS DOFINS GAUDEIXEN AMB LA POESIA

Quan just acabava de passar Sant Jordi, amb la celebració dels jocs florals a l'escola, i Barcelona encetava la Setmana de la Poesia, una tarda, fullejant el diari, em vaig sorprendre en llegir (a *El Periódico*, 12/5/07) un article de la periodista i filòloga Irene Boada titulat L'OCÀS DEL VERS en què citava unes frases de Martin Amis, una de les veus més importants de la literatura britànica actual: "La poesia s'està morint perquè la

història s'accelera. Volem que tot vagi de pressa, mentre que el poema atura el rellotge. Tot s'atura". La periodista sembla que també hi estigui d'acord, perquè més endavant escriu: "La forma més elevada d'escriptura no sembla trobar lloc en el nostre món de presses i de consum". Segurament tenen raó tots dos. Avui, la poesia, no sabem on posar-la ni on trobar-la. Amb tot, jo vull ser optimista perquè...

Dins de la Setmana Cultural que vam celebrar del 23 al 27 d'abril els alumnes i els mestres del Cicle Inicial, hi va haver un temps per a la poesia. Va ser una estona de silenci i placidesa en la qual els mestres vam llegir poemes als nens. Els vam fer connectar amb poetes catalans, castellans, anglesos..., actuals i de segles passats. Va ser molt emotiu observar aquelles cares expectants i aquells ulls brillants que ens traslladaven a tots allà on viuen els personatges que anaven sortint en cada poema. Sabem que als alumnes els va agradar molt aquesta activitat. Segurament aniria bé fer-la més sovint. Caldrà pensar-hi i parlar-ne.

TÒNIA MINGUELL RIBES

pop up

AGENDA

- Últim dia d'escola: 20 de juny.
- Gran revetlla de final de curs: divendres dia 15 de juny, a 2/4 de 10. Un any més acomiadarem les famílies que marxen de l'escola perquè els fills ja se'ls han fet grans i no en tenen cap de més petit. Com cada curs, soparem ben entaulats, degustant les delícies del bufet nodrit dels plats que haurem portat entre tots. L'ambientació musical anirà a càrrec de la banda de l'escola.
- Lliurament d'informes: dijous 28 de juny, de 9 a 11 i de 12 a 14. Els mestres us rebran a la seva aula.
- Sopar de l'APA: divendres 29 de juny.
- Venda de llibres: l'APA organitza la venda de llibres per al curs vinent el dijous 28 de juny, de 9 a 14 i de 15 a 18.

CALENDARI DEL CURS VINENT - El curs començarà el dimecres 12 de setembre i s'acabarà el 19 de juny de 2008.

El mes de setembre no farem jornada continuada. Començarem amb l'horari habitual.

NOTÍCIA - Per gentilesca de l'APA, disposem d'un espai nou a Cicle Mitjà i d'un equip autònom de so.

Al pati de les Baldufes, com tots sabeu i deveu recordar, hi ha hagut sempre una caseta que van fer uns pares amb molta il·lusió, ja fa molts anys. Amb el temps i l'ús continuat dels nens i nenes, dia rere dia, any rere any, es va anar fent vella. Tot i els esforços per conservar-la, a finals del curs passat, vam considerar que no donava per a més i ens en vam desprendre. Ens sabia molt greu! Va ser com perdre un gran tresor i, creieu-nos, els nens i nenes no s'acabaven de creure que ja no hi hagués la seva estimada caseta.

Evidentment, no podiem estar sense caseta. Doncs bé, aquest curs n'hem fet una de nova. La vam encomanar a un avi fuster de l'escola. Vam voler que fos sense pintar, ja que ens va semblar que podria estar bé que fossin els mateixos pares i mares de les Baldufes els qui la pintessin;

així seria més una cosa de tots. No us sembla?

La participació va ser reduïda però, això sí, de molta qualitat. La Sandra, la Mari, l'Àngels, la Zaida, la Neus, l'Anna i la Sònia, totes mares de Baldufes i alguna padrina, van anar venint una pila de tardes i, a poc a poc, ens van deixar una caseta que gairebé es podria qualificar de disseny. Les Baldufes estan molt satisfetes amb la seva nova casa i us volen donar les gràcies per la vostra col·laboració i pel vostre esforç. I... esperem que ens duri tant o més que l'altra.

LES "ISABELS" DE P3

RACÓ POÈTIC

Em ve molt de gust presentar-vos un poema de MARIA-MERCÈ MARÇAL, lleidatana nascuda a Ivars d'Urgell el 1952. Llicenciada en Filologia Clàssica, poetessa, traductora i narradora. Morí a Barcelona als 45 anys.

Em sento propera a ella, conec el seu poble –que no és gaire lluny del meu– i en els seus versos i escrits hi reconec (identifico i retrobo) una manera de viure que teniem les nenes i els nens dels pobles de pagès de la terra ferma.

Maria-Mercè Marçal

Va ser una intel·lectual compromesa i coherent com n'hi ha hagut poques. Perquè, a més de prendre part activament en la vida literària catalana, va participar en la política i en moviments cívics com el feminista, que no va abandonar mai.

Els qui la van conèixer diuen que era senzilla i afable, tenaç i rebel, intel·ligent i serena, reflexiva i sagaç...

Ella mateixa es presentava sota aquesta divisa:

*A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona,
de classe baixa i nació oprimida.*

I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.

Es va donar a conèixer l'any 1977 amb *Cau de llunes*. Altres llibres seus de poemes: *Bruixa de dol*, *Sal oberta*, *Terra de mai*, *La germana*, *L'estrangera*, *Desglaç...*

Del llibre *Bruixa de dol*, us convido a llegir:

Avui les fades i les bruixes s'estimen

Avui, sabeu? Les fades i les bruixes s'estimen.

Han canviat entre elles escombres i varetes.

I amb cucurull de nit i tarot de poetes

Endevinen l'enllà on les ombres s'afinen.

És que han begut de l'aigua de la Font dels Lilàs

I han parlat amb la terra, baixet, arran d'orella.

Han ofert al no-res foc de cera d'abella

I han aviat libèl·lules per desxifrar-ne el traç.

Davallen a la plaça en revessa processó,

Com la serp cargolada entorn de la pomera,

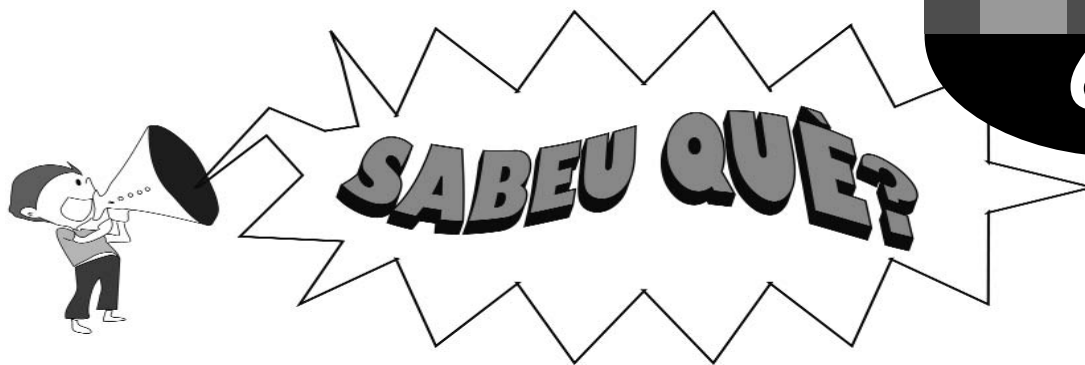
I enceten una dansa, de punta i de taló.

Jo, que guaito de lluny la roda fetillera,

Esbalaida veig que vénen cap a mi

I em criden perquè hi entri. Ullpresa, els dic que sí.

TÒNIA MINGUELL RIBES

BESSONS, BESSONS

Sabeu de què ens hem adonat?

Que a l'escola, en tots els cursos, hi ha bessons. Ep, menys en un (P3), però a sisè, per compensar-ho, en tenim tres parells. I també hi ha trigèmins. És curiós, oi? N'hi ha que no s'assemblen gens i n'hi ha que són clavats. Això pot arribar a ser motiu de preocupació, perquè els mestres sovint s'equivoquen i els canvien de nom. A veure si podeu resoldre aquest exercici que us presentem.

Ajunteu els bessons amb el seu curs (recordeu que n'hi pot haver més d'uns en un curs).

Gerard-Roger	P5
Isabella-Clara	1r
Caterina-Roger	3r
Víctor-Sergio-Paula (ella fa 1r)	6è
Pol-Àlex	4t
Anna-Maria	P3
Sònia-Marina	2n
Bernat-Pol	P4
Sergio-Andrea	5è
Sara-Isaac	

Comenceu a investigar, a veure si podeu trobar els bessons. Bona sort, investigadors.

ADRIA DOSRIUS I ORIOL CAMPS

EL ZOO DE LA PLANTA BAIXA

L'escola s'ha convertit en un zoo! El Cicle Superior és ple d'animals de totes mides i espècies. Els de 6èA, la classe de la Lola, tenim un hámster anomenat Tridi. L'hem cuidat des que era molt petit. Una nena de la classe, l'Eva, el va portar a 4t, i des de llavors és amb nosaltres. L'hem cuidat molt bé, tot i que ha tingut alguns problemes i l'hem hagut de portar algunes vegades al veterinari. Ara ja és molt vell, ja té tres anys, però esperem que duri fins que anem a l'institut.

Tenim un nou convidat al Cicle Superior! És un periquito de color blanc i blau.

I sabeu de qui és? Dels culers de cinquè. De la classe del Joan.

Qui ho diria, que tenen un nom del Barça i la seva mascota és un peri-

quito, que és el símbol de l'Espanyol!

Aquest ocellet va arribar a l'escola gràcies a l'avi Josep, fa poques setmanes. Tot va començar quan uns gats el perseguien i ell, tan bona persona com sempre, el va rescatar i el va donar a la classe de la seva néta.

No el posen dins de la classe, perquè fa massa xivarri i molesta.

Sabeu que un periquito si té el bec groc és femella i si el té taronja és

mascle?

Hi ha més classes que estan pensant a tenir animals. Els de 5èA, de la Maribel, volen comprar un hámster entre tots, però encara ho han de decidir.

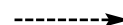
A l'entrada de l'escola hi ha dos peixos de color taronja i groc.

Curiosament, cada cop hi ha més animals. Per això aquesta notícia és titulada "EL ZOO DE LA PLANTA BAIXA".

Notícia d'última hora:

Malauradament, el dimarts 22 de maig, quan els de 6è erem de colònies, el Tridi va morir. La mala notícia ens va arribar només sortir de l'autocar. Tots estem tristos i l'enyorem molt.

JUDIT AMAYUELAS, ANNA CABALLOS, AIDA LAMBEA I ALBERTO QUESADA

CONTINUEM PINTANT!!

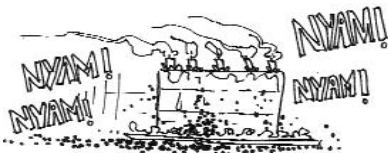
Us volem informar que tornem a pintar la famosa paret blanca del pati (la que queda per fer) i ho fem seguint el patró del dibuix que l'Eudald, el nostre monitor, que és un crac en l'art i la pintura, ens va fer pintar per veure quins colors hi quedaven bé.

Esperem que ens quedi un pati d'enveja, perquè, després de tant esforç per part dels nens i monitors de sisè, seria una bona recompensa.

JÚLIA VALERA I LAIA SERÓ

UNES FORMIGUES MOLT LLAMINERES

Un dia del trimestre passat, els nens de P5 van poder comprovar que al Sagrer tothom està molt ben acostumat a men-

jar bé, fins i tot les formigues, sí, sí, les formigues. El fet és que per l'aniversari de la Tarkya va portar uns pastissos boníssims, en total tres. Quan els van deixar al despatxet poc s'esperaven el que després passaria... Quan els van anar a buscar, oh sorpresa! Els pastissos eren plens de formigues!

Al principi no sabien d'on sortien, però van investigar i van descobrir que les formigues primer havien entrat per tastar uns *Kit kats*, però, com ja he dit, fins i tot les formigues tenen bon paladar a l'hora de menjar, i no van poder resistir la temptació de tastar els pastissos.

ORIOL MASSANÉS

L'AGENDA PLENA PER ALS DE QUART

Els alumnes de quart han tingut un mes de maig molt mogut.

S'han convertit en grans actors, ja que han representat una magnífica obra de teatre, "Els bandolers del Camí Ral", en turistes de Barcelona, perquè estan estudiant la ciutat, en mariners d'alta mar, quan han fet un curset de vela al port olímpic de Barcelona, en exploradors del passat, perquè passaran tres dies de colònies fent activitats prehistòriques, i en estudiants de primera perquè, com que són a final de cicle, no es podran deslliurar de les competències bàsiques. Esperem que els vagi molt bé!

I que es preparin, que l'any vinent canviaran de cicle i tindran nous amics: els deures!!!

ARIADNA MINGUELL I ARIADNA COBOS

LA METEOROLOGIA ARRIBA TANT A SEGON COM A SISÈ

Els alumnes de segon van anar al Centre Territorial Meteorològic de Catalunya, i allà els van ensenyar un munt d'objectes meteorològics.

Van veure el pluviòmetre, que és un aparell per calcular la pluja, el baròmetre, que mesura la pressió atmosfèrica, els diversos termòmetres per saber la temperatu-

ra ambiental, la humitat de l'aire, etc.

A més a més, els de segon van veure fotos del satèl·lit polar, que és el que va de nord a sud del planeta, i del Meteosat, que fa quinze fotos per segon!

Nosaltres, els de sisè, també vam veure aparells meteorològics estranys i fabulosos, però no al Centre Territorial Meteorològic, sinó a l'Observatori Fabra, situat a Collserola, on ens van explicar molt bé les funcions de l'Observatori i ens van ensenyar els diferents aparells que hi havia.

I sabeu què és el que ens va agradar, tant als de segon com als de sisè? Tot!

POL MARTORELL,
BERNAT VÁZQUEZ I XAVIER TIMONEDA

TORNANT A NÉIXER

Els nens i nenes de primer van fer un experiment i van utilitzar una caixa bastant grossa, i a dins: plàstic de bombolletes, llana vermella i blava, un MP3 amb altaveus i, finalment, la tapa.

Els nens es lligaven un cordó gros i vermell als pantalons i es ficaven dins de la caixa. Al cap de 30 segons en sortien, els tallaven el cordó que portaven lligat i feien veure que ploraven.

Encara no sabeu de què parlem?

Doncs és clar que sí! Es tracta de la panxa de la mare.

Tots s'ho han passat molt bé fent de fetus i el que més els ha agradat ha estat el soroll del batec del cor de la mare projectat pels altaveus connectats a l'MP3.

Dins la caixa s'han sentit calents, nerviosos i una mica neguitosos i "apretats".

I així és com 50 nens van tornar a néixer a l'escola El Sagrer.

MARIA CABALLOS I HELENA DOMINGO

Qui era?

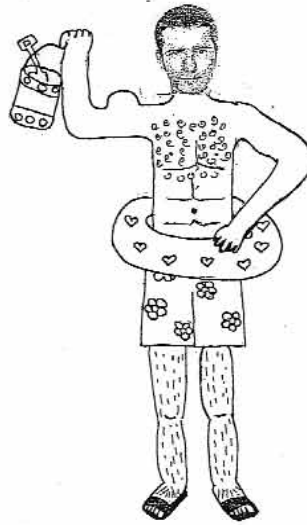
Ignacia Fidalgo

EsperonAats
Per
l'Art

Has de trobar totes les coses que l'Eudald s'emportarà a la platja.

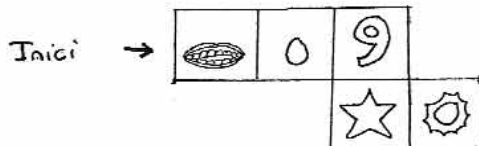
F	T	B	X	H	A	T	F	M	A
G	A	O	R	A	S	C	L	E	T
A	M	N	V	D	C	E	O	K	O
L	T	P	K	A	U	I	T	V	L
L	X	A	O	P	L	V	A	Q	I
E	J	L	B	U	Z	L	D	O	P
O	B	A	N	Y	A	D	O	R	L
A	E	H	Q	R	Y	I	R	L	D
S	R	C	T	G	G	O	R	R	A
F	X	A	N	C	L	E	S	S	W

ADRIANA i MAR

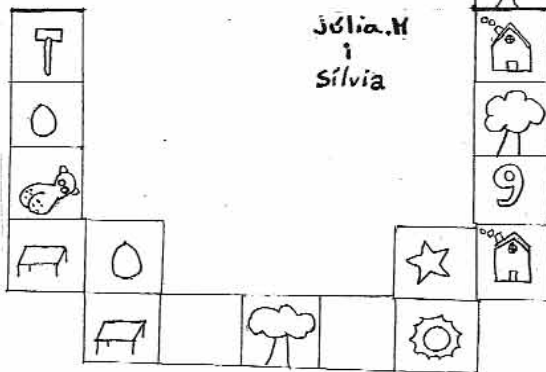

ENTRETENIMENTS

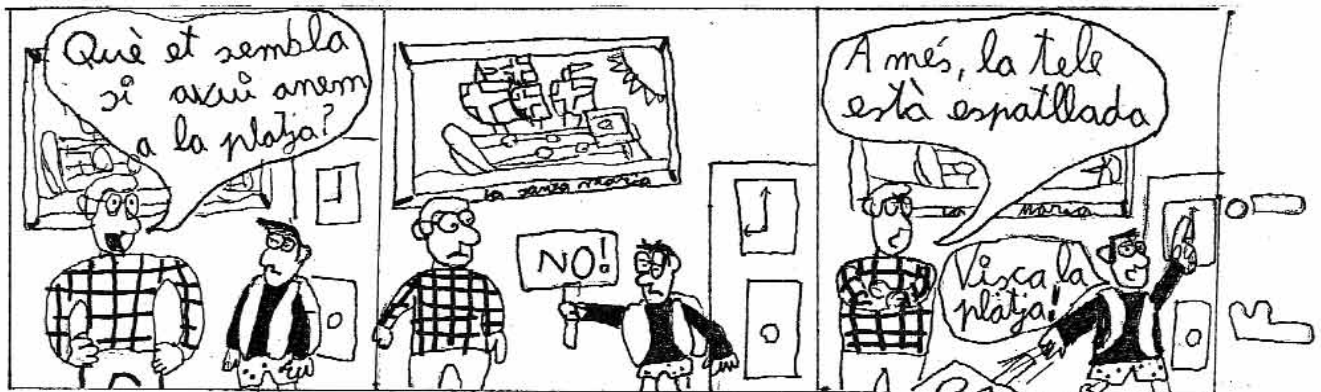
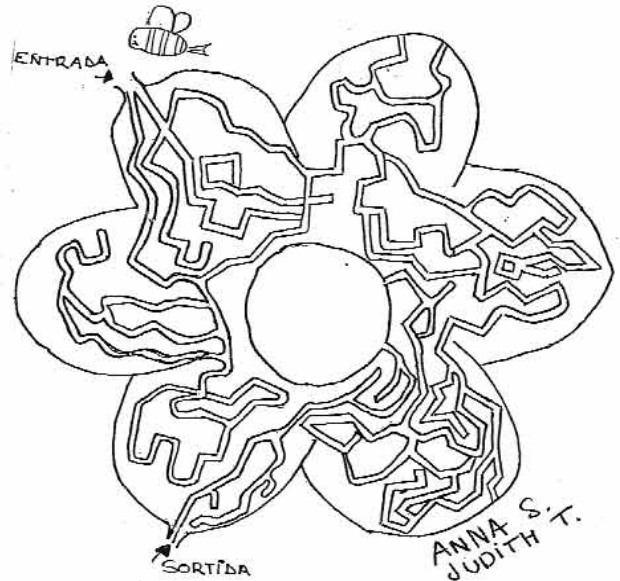
6è

Les lletres inicials de cada casella t'ajudaran a descobrir el missatge secret.

Guia l'abella fins al centre de la flor i, després, fes-la sortir per un altre camí.

Jean F.

A reveure!!!

